

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت حس تعلق به مکان در بهبود کیفیت آموزش معماری

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی هویت گرا (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

آزاده عرفانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه علم و هنر یزد ایران

سمیه امیدواری - استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه علم و هنر یزد ایران

محمد رضا نقصان محمدی - استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد ایران

خلاصه مقاله:

مبحث آموزش معماری و نیاز مبرم به ارتقای کیفی آموزش معماری در طی سالهای اخیر، از ابعاد مختلفی مورد بررسی قرار اختصاص یافته؛ در این « مکان آموزش » گرفته است. دامنه ای از این مباحث هم کمابیش، به موضوع نقش قرارگاه آموزشی، یا راستا با تولید مدارس معماری متعدد سعی در افزایش کیفیت آموزش داشتند، اما هرچه بر شمار مدرسه های معماری افزوده می شود تاثیری بر کیفیت آموزش معماری حاصل نمی شود بنابر این، در این میان، اهمیت حس تعلق به مکان آموزش معماری کم تر مورد توجه و بحث و بررسی قرار گرفته است. در اثبات این فرض که، چنین حسی می تواند نقش موثری در بازدهی آموزش معماری داشته باشد پژوهش می شود. در این پژوهش از روش توصیفی و تحلیلی و تکنیک اسنادی کتابخانه ای استفاده شده است و مروری خواهیم داشت به سیر تحول آموزش معماری و مدارس معماری و همچنین مفهوم حس تعلق به مکان و مولفه های آن. پژوهش نشان می دهد که بین فضای فیزیکی و سطح یادگیری و آموزش رابطه ای مستقیم وجود دارد. محیط آموزشی ای که طراحی خلا قانه داشته باشد و به گونه ای طراحی شود که احساس تعلق ایجاد کند، به محصلین کمک می کند خوب رشد کنند و قدرت خلا قیتشان را رشد دهند میتوان گفت بستر سازی مناسب و فراهم آوردن محیطی پویا با حس تعلق به آن، یکی از عوامل، یکی از فاکتورها، یا بهتر است بگوییم یکی از راهبردهای رسیدن به حل مشکل کیفیت آموزش، است و مسلم است پاسخی که مکان آموزش به تنهایی میدهد، برای رسیدن به مقصود کافی نیست

کلمات کلیدی:

آموزش معماری، مدارس معماری، حس مکان، حس تعلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/426719>

